

AVSKRIFT.
Påtalemyndigheten, Landsvikavdelingen,
Kristiansund N.

112797

Noramøre herredsretts dom over meg av 6. januar 1948 ble forkynt for meg den 26. februar 1948.

Jeg må bejære denne dom innbragt til fornyet behandling ved lagmannsrett da jeg mener at jeg er uskyldig dømt. Jeg kan ikke forstå at jeg nu på mine gamle dage skal bli dømt for landssvik. Jeg er meg ikke bevisst at jeg noensinne har sveket mitt land.

Med hensyn til mitt medlemskap i N.S. vil jeg fremholle at jeg aldri har fått beskjed om at jeg var opptatt i partiet og jeg kan ikke erindre at jeg noensinde har betalt kontingent til partiet eller på noen måte deltatt i partiets politiske virksomhet. Jeg er da også frifunnet for påstanden om at jeg har vært partiets lagtillitsmann på Eide.

Likedså er jeg frifunnet for å ha slått opp plakater. Jeg har kun et par gange lagt inn propagandamateriell på Moens Handelsforretning, men det øvrige propagandamateriell returnerte jeg til Molde.

Med hensyn til foreleggets post 3 vil jeg bemerke at jeg på den tid i 1941 mente at det parti som dengang faktisk hadde makten i landet ville være istand til å fordrive okkupasjonsmakten.

Til foreleggets post 4 vil jeg bemerke at jeg i 1941 likesom nu er en motstander av og har en frykt for kommunismen og derfor gjorde jeg henvendelsen til en av lederne i det parti som da hadde makten. Etter det som nu imidlertid i verden viser det seg at min frykt ikke var ubegrundet og jeg mente dengang at det da styrende parti kunne være istand til å fri oss fra den kommunistiske fare.

Ad. foreleggets post 5 er jeg ganske riktig frifunnet.

Foreleggets post 6. Mine forskjellige henvendelser skjedde ikke med tanke på å støtte N.S. partiet eller hjelpe tyskerne, men det var utelukkende hensynet til steinindustrien og jordbruket i Eide som dikterte min virksomhet for å få dette i sving igjen. Jeg synes det var meningsløst at så mange unge mennesker gikk og slang uten å gjøre noe istedenfor å delta i arbeidslivet i steinindustrien. De største bedrifter i denne var dengang lagt ned av mangel på arbeidskraft. Jeg som hadde den eldste bedrift kunne således ikke få en eneste mann i min tjeneste.

Med hensyn til forholdet med min svigersønn Odd Setnes vil jeg bemerke at han var en arbeidsky mann som ikke ville ta norsk sivilt arbeide og dette irriterte meg. Dette forhold var ikke medtatt som noen spesiell post i forelegget og jeg hadde derfor ikke anledning til å føre bevis for hva jeg her har fremholdt men jeg vil kunne gjøre dette i høiere rett.

Jeg vil fremholde at min og mine sønners bedrifter var spesielt utsatt til å stanses for å skaffe nye bedrifter anledning til å komme inn på markedet. Våre bedrifter var de eldste på Eide og ble derfor uglesett av forretningsmessige og politiske grunne.

Jeg har alltid ment å handle til mitt distrikts og mitt lands beste og jeg har gjort meg særlig fortjent for fremme av stenindustrien i Eide og jeg har også fått offentlig påskjønnelse herfor.

Subsidiært anker jeg over straffeutmålingen og lov-anvendelsen og sakshandlingen forsåvidt som jeg ikke er gitt anledning til å føre beviser om Odd Setnes's forhold.

Jeg er nu en gammel mann, sykkelig med 33 % invaliditet siden 1914 og min hustru er også noget syk så jeg av disse grunner ikke vil være istand til å sone noen fengselsstraff.

P.t. Kristiansund N. 28/2-1948.

Rett avskrift:

